Eeuwenoude Joodse Privileges

Gawain

Artikel en enkele afbeeldingen ingezonden door Gawain, overige afbeeldingen door Anderekijk:

Zoals *"pogroms"* een historisch Leugenwoord is geworden, is ook de notie van joden als "eeuwige slachtoffers" dat. Zeker, in elke cultuur waar joden verbleven raakten zij gewantrouwd en gehaat en werden zij vroeg of laat – al dan niet met geweld – overal verjaagd, maar ***niet*** omdat zij "slachtoffers" waren. Integendeel, omdat zij met hun bezit, goud en samenspannende handelspraktijken de autochtone bevolkingen tot de bedelstaf brachten en zich door uitbuiting en chicanes meester maakten van hun bestaansmiddelen.

Zelfs vorsten en de adel – die aanvankelijk van de joden dachten te kunnen profiteren – kwamen door hun woeker en manipulatie zozeer in onaflosbare schulden, dat zij vreesden voor hun macht en hen, om zich daarvan te bevrijden, verjoegen.

Die verdrijvingen duurden meestal niet lang, want, als de joden hun rijkdommen al niet elders veilig hadden gesteld, konden zij meestal door eerder verkregen privileges hun bezittingen behouden of later terugkrijgen.

Omdat de wereld altijd al een *roofbende* was, duurde het nooit lang tot er opnieuw behoefte was aan kapitaal en middelen voor oorlogen of bescherming daartegen. Joden bezaten die en waren – omdat zij daarvan leefden – maar al te bereid ze in ruil voor toezeggingen en concessies ter beschikking te stellen. Overal waar zij verjaagd waren kwamen zij na korte of langere tijd weer terug – steeds rijker en machtiger dan tevoren.

Om misverstand te voorkomen, joden waren *niet allemaal* rijk, maar profileerden zich van lommerdbaas tot staatsfinancier volgens dezelfde groeps- en habituele patronen.

"Discriminatie van zielige joden door de eeuwen heen" is een gemakkelijk te weerleggen propagandaleugen. Werkelijkheid is dat joden door de eeuwen heen door hun gigantische rijkdommen koningen, keizers en pausen financierden en in hun macht hadden om bevolkingen uit te persen. Thans bezit de (zichzelf onzichtbaar houdende) joodse elite meer dan de helft van alle bezittingen op Aarde. Dat kwam niet omdat zij werden achtergesteld, maar integendeel, omdat zij door de eeuwen heen enorme privileges boven autochtone bevolkingen genoten.

In de Oudheid

Overal waar joden zich vestigden, eisten zij het recht op hun eigen religie te mogen belijden en op grond daarvan vrijstelling te krijgen van allerlei verboden en verplichtingen waaraan de autochtone bevolking onderworpen was. Daarbij eisten (en kregen) zij het privilege zichzelf onder eigen wetten te besturen en te berechten.

In **Egypte,** Antiochië, het Midden-Oosten, Phoenicië, Griekenland, Rome enz. hadden zij als *Staat-in-de-Staat* overal sinds de Oudheid bijna onbeperkte handelingsvrijheid.

In **Alexandrië** waren twee van de vijf wijken joods. Hun van Julius Caesar verkregen privileges waren in een zuil gegraveerd en als een kostbare schat beschermd. Zij hadden hun eigen Senaat en hoefden niet in militaire dienst. Velen waren scheepseigenaren en handelaren, met monopolies op de Nijlvaart, de graanhandel en de bevoorrading van Alexandrië. Aldus vergaarden zij grote fortuinen en veel macht en politieke invloed, wat ook toen al tot verwijten en volkswoede leidde.

In het oude **Rome** konden zij onder religieuze onschendbaarheid *tribuun* zijn (decurion), gemachtigd om overeenkomsten aan te gaan en belastingen te heffen. Zij volgden het spoor van de Romeinse legers op hun rooftochten en kregen in alle bezette gebieden dezelfde privileges.

Door hun *Staat-in-de-Staat* status genoten zij vrijstellingen en belastingvrijdom, waardoor zij in welstand de autochtone bevolkingen ver achter zich konden laten. Het succes van hun vasthouden aan joods religieuze wetten, droeg tevens bij aan hun superioriteitsgevoel.

Daardoor onderscheidden zij zich ook door hun ***gedrag.*** Omdat zij mensen en grond in vreemde landen als *onrein* beschouwden (niet hun geld!), leefden zij *naar eigen verkiezing* afgezonderd, binnen als "heilig" beschouwd gebied, de *joodse getto's*. Zij lieten daarin geen buitenstaanders toe en trouwden binnen de groep.

Het mooie van zo'n *getto* en "eigen rechtspraak" was, dat joden als groep onder strakke regie afspraken konden maken over prijzen in de markt. Rijke Arendars bijv. was het door rabbi's bij aanbestedingen verboden lager te bieden dan een door een andere geloofsbroeder gedaan bod. Een volgende keer was hij dan weer aan de beurt. Zo kregen joodse Arendars (in de regel de enigen met genoeg geld!) enorme concessies en landgoederen relatief voor een *habbekrats* in handen.

Hun suprematisme vroeg om duidelijker onderscheid tussen hen als "uitverkorenen" en overige, in de Bijbel (*Torah*) genoemde *Untermenschen* (Goyim). Dat resulteerde o.m. in 600 nChr. in een door het Rabbinaat geschreven omvangrijke "uitbreiding" van de Torah, de zgn. 'Babylonische' *Talmoed.* Daarin is een ongelooflijke hoeveelheid *haat* en *vuil*jegens niet-joden (*goyim*) opgenomen, in het bijzonder tegen Christenen. De Talmoed is door het rabbinaat in heiligheid boven Bijbel en Torah geplaatst. Ze bevat in detail de vele (niet zelden *immorele*) gedragsregels waaraan joden zich moeten houden en worden van kindsbeen af aan joden onderwezen. De Talmoed was – en tot op zekere hoogte *is* – meer nog dan de Bijbel voor Christenen, bepalend voor joods gedrag door de eeuwen heen.

Ondanks vernietigende kritiek daarop, is de pernicieuze inhoud van de Talmoed nooit aangepast. Ze beschrijft joden niet slechts als "uitverkoren", maar als het *enige* mensenras. Niet-joden zijn geen mensen, maar *Goyim* (dieren), die noch rechten, noch bezittingen behoren te hebben. De Talmoed is jegens niet-joden een waar *Evangelie van haat.* De*discriminerende praktijk* daarvan is o.m. waar te nemen bij hun behandeling van Palestijnen in de Joodse staat.

We zagen al dat joden in de Oudheid een uitzondelijk bevoorrechte status genoten, die hen aanvankelijk door de omringende volkeren als een soort *incentive* was gegund om hun eigenheid en eenheid, maar later door hen werd afgedwongen door financiële en commerciële chicanes.

Hier een zeer beperkte greep uit tijdperken en gebieden waar joden onevenredige invloed, privileges, monopolies en macht bezaten.

Rome

De Romeinse Keizer (Julius Caesar) was als machtigste man op Aarde een fervent beschermer en bevoordelaar van de joden. Hij schonk hen in 47 vóór Christus aanzienlijke privileges, die op een bronzen plaquette in het Grieks en Latijn werden vastgelegd.[1]

Talloze aanvullende decreten tonen dat Julius Cæsar de rechten en claims van de joden beschouwde als belangrijk voor het Romeinse Rijk.

Jucundus, Joodse bankier uit Pompeii

Hij bevorderde hun belangen in Alexandrië, Rome en het bezette Europa, onder meer wegens hun verspreiding over het Romeinse Rijk, hun onderlinge verbondenheid en de Oost-West handelsbetrekkingen.

Niettemin pakte Caesar's positieve discriminatie slecht voor de joden uit, want de haat onder het volk groeide evenredig aan hun verspreiding.

Frankrijk 778–840

In die tijd was ook de Franse Keizer **LOUIS I** de joden buitengewoon goedgezind. Zij stonden onder zijn persoonlijke bescherming, hetgeen o.m. inhield dat personen die joden benadeelden of molesteerden, bestraft en beboet werden; de opbrengsten kwamen ten goede aan 's Keizers schatkist. Hij riep een apart ministerie in het leven, het*Magister Judaeorum*, verantwoordelijk voor hun veiligheid, het nakomen van privileges en opleggen van boetes en

straffen aan niet-joden. Ook stelde hij joodse zgn. “Paleishandelaren” aan met uitzonderlijke privileges. Joden bezaten in Frankrijk o.m. vrijheid van reizen, recht op koop en verkoop, vrijstelling van belastingen en heffingen, bescherming van vastgoed en andere eigendommen, uitsluiting van gerechtelijk “verhoor” (= marteling), berechting door eigen rechtbanken, enz.

Engeland 1050

Onder de Vikingheerschappij bevonden zich in Engeland geen joden, hoewel zij vanuit Frankrijk de buit van Vikingplunderingen en rooftochten opkochten en hun Christelijke gevangenen via het joods *Rhadanitisch* Eurasiatisch slavennetwerk afvoerden naar Noord-Afrika verhandelden. Met name de familie *Ben Jekuthiel* uit Rouen dreef op initiatief van de Normandiër *Willem de Veroveraar,* buitenechtelijk kind van Willem de Duivel, lucratieve handel in zojuist “veroverd” Engeland, waarmee die handel in joodse handen kwam.

Willem de Moordenaar en Dief (pardon, ‘de Veroveraar’)

Die uiterst lucratieve handel, de privileges en de ongelooflijke kapitalen die zij daardoor in korte tijd aan de bevolking konden onttrekken, lokte veel joden uit Frankrijk naar Engeland, die al snel Londen, Oxford, York, Bristol, Harwich en andere economische centra bevolkten. Door familiebanden en uitwisseling van rabbi’s waren de joodse clans daar dan ook nauw verbonden met die in Frankrijk.

Willem had voor zijn legers veel boter-bij-de-vis geld nodig, dat hij niet had. Geen nood, de joden hadden middels hun Eurasiatisch kapitaalnetwerk grenzeloze hoeveelheden goud beschikbaar en maakten Willem graag afhankelijk. Zij verstrekten hem en zijn vazallen het krediet dat nodig was, want het stond vast dat zijn “veroveringen” duizendvoudig zouden worden verzilverd door de vooraf geplande uitpersing van de “veroverde” bevolkingen. Zij hielpen Willem (en zichzelf!) met het opzetten van een wurgend belastingsysteem op basis van het beruchte *Doomsday Book,* waarmee geld en bezit van de bevolking eeuwigdurend kon worden afgeperst.

Ook Willem’s vazallen hadden om hun nieuwe gebieden te exploiteren, kastelen te bouwen, etc. snel geld nodig. En ook voor hen waren er royale, zij het niet goedkope (33-66% rente) joodse kredieten. Overbodig te zeggen dat de joden in ruil enorme revenuen en concessies

eisten, waaronder het recht op directe belastingheffing onder de bevolking. Daar komen dus de door de eeuwen heen beruchte “joodse belastinggaarders” (en opstanden!) vandaan.

Hun succes bracht hen behalve nieuwe winsten ook nieuwe privileges. Naast belastingvrijstelling kregen zij de status van Baronnen, telde hun eed *twaalf keer* zo zwaar als van een Christen en vrijstelling van berechting door kerkelijke en adellijke rechtbanken.

Echter, hun onbegrensde hebzucht, leepheid, pronkzucht en egoïsme werden op den duur zelfs de Normandisch/Engelse adel met hun eeuwige schuldenlasten te gortig. Na ernstige onlusten in York in 1190, werden zij door hen uiteindelijk in 1290 uit Engeland verdreven.

Polen

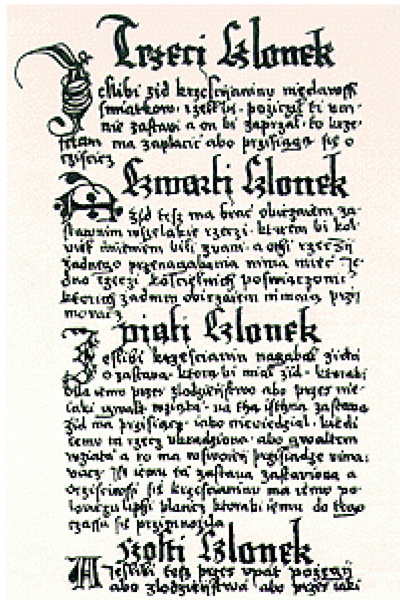
Daar verleende *Boleslaw de Vrome* in 1264 de joden privileges met het zgn. *Kalisz Statuut*. Vijf eeuwen lang, tot de 18^e^ Eeuw, leefden de joden daar bevoordeeld boven de burgers met belangrijke privileges. Die stonden hen het monopolie als geldschieters en handelaars in goud en zilver toe en volledig zelfbestuur in hun “getto’s” en “shtetl’s”. Dat alles bood hen volop mogelijkheden om allerlei soorten grootschalige handel op te zetten en prijsafspraken en woekerwinsten te maken.

Toen in de 16^e^ Eeuw de spoeling in overig Oost-Europa voor hen dunner werd en hun uitzuigende praktijken steeds meer weerstand ondervonden, kozen velen eieren voor hun geld en weken uit naar Polen en de door de filosemitische Poolse adel bezette aangrenzende gebieden. Onder hen ook Spaanse en Portugese joden. De weerstand van de door ervaring wijs geworden Poolse burgerij, was echter van dien aard, dat in sommige steden het ***non tolerandis Judaeis*** werd ingevoerd, een verbod voor joden daar te wonen. Daarom woonden zij in getto’s buiten de stad onder bescherming van adel en Kerk, die maar al te graag graantjes meepikten van de joodse activiteiten.

Dat alles maakte dat Polen in de 16^e^ en 17^e^ Eeuw gold als ***“de Hemel voor de Joden, het Paradijs voor de Adel en de Hel voor burgers.”***

De joodse privileges waren zo doorgeschoten, dat het de Adel zelfs verboden was handel te drijven; alleen die in graan en hout was hen toegestaan.

Pas na Chmelnitzky’s opstand kwam er verlichting in de perverse joods/adellijke uitbuiting, pro-joodse discriminatie, vernedering en onderdrukking.

Charter met Joodse Privileges onder Vitautas de Grote, Litouwen 1388. Zijn bewind luidde de Gouden Eeuw voor de Joden in Litouwen in.

Duitsland 1084

Keizer Constantinus de Grote had al in 321 een brief naar Keulen gestuurd, erop aandringend joden te benoemen in de stads Senaat. Alleen grote en bezittende gemeenschappen mochten leden leveren voor die eervolle posities, waaraan grote financiële belangen waren gekoppeld. In 1084, toen de Duitse Bisschop Rudiger joden naar zijn stad Speyer haalde, domineerden zij Duitsland dan ook al sinds eeuwen. Rudiger wilde verdienen aan de joden en bouwde voor hen even buiten de stad een ommuurde nederzetting. Om hen over te halen te komen, verleende hij hen belangrijke privileges, zoals het monopolie op kopen, verkopen en inwisselen van goud en zilver. Daarnaast schonk hij hen de stadshaven, landerijen en – natuurlijk – belastingvrijstelling.

Om te voorkomen dat zijn opvolgers die extra privileges weer ongedaan zouden maken, liet hij een en ander op 15 september 1084 vastleggen in een getekend en gezegeld document.

Joodse Privileges in de Keulse Dom (1266)

Hetzelfde deed de Keulse Aartsbischop Engelbert von Falkenburg, die in 1266 de joden vrijstelling verleende van belastingen en heffingen en hen het monopolie op de lucratieve bankiersbusiness aanbood. Geen wonder dat joden, die vergeleken met niet-joden al zwommen in goud en geld, er daarna inmiddels bijna in verzopen.

Joodse Privileges

Italië tot 1535

Vanaf de Romeinse tijd genoten joden ook in Italië aanzienlijke privileges, die hen in staat stelden onwaarschijnlijke fortuinen te vergaren. Ook vroegere Pausen, die afhankelijk waren van hun geld, bevoordeelden de joden op vele manieren, ondanks hun Christenvijandigheid.

Dat veranderde pas tijdens de kruistochten, toen Christelijke tolerantie voor Moslims en joden tijdelijk een dieptepunt beleefde. Echter, in 1535 verleende Paus Paulus III de joden opnieuw

belangrijke en uitzonderlijke privileges, toen beschreven als: *"Nooit eerder in de geschiedenis verleende een Paus zoveel privileges en concessies aan de joden als Paulus III."*

Wij laten hier in het midden, of en in hoeverre de bevoordeling van joden in die tijd heeft bijgedragen aan de verwijten van de Reformatie jegens de Katholieke Kerk.

Karel V (1500-1558)

Karel V, Keizer van het Heilige Roomse Rijk, is weliswaar de geschiedenis ingegaan als meedogenloos tegen Ketters en ongelovigen, maar jegens de joden was hij beschermend en tolerant. Tijdens het uitmoorden van Vlaamse en Hollandse protestantse steden hernieuwde en bevestigde hij de joodse privileges voor zijn hele Roomse Rijk.

Conclusie

Door alle eeuwen heen heeft niet één enkele andere etnische of religieuze groep zoveel voorrechten en privileges genoten als de joden. Daardoor – en door hun tribale saamhorigheid – waren zij in staat enorme vermogens op te bouwen en beslissende invloed uit te oefenen op de zogenaamd machtigen der Aarde en bijna alle regeringen van de wereld. Niet voor niets zei Christus over hen: *"Ik weet van uw bekommernissen en uw armoede — maar gij zijt rijk! Ik weet van de laster van hen die zeggen joden te zijn en het niet zijn, maar een synagoge van Satan."* (Openbaring 2:9) en het Rothschild devies: *"Per me regnes regnant",* (Door mij regeren regeerders). Het verhaal van arme, onderdrukte joden is een van de vele door hen *bewust* in stand gehouden leugens. Dat leidt af van hun ongeëvenaarde bezit en *macht.* Die zijn weliswaar op het eerste gezicht onzichtbaar, maar bij nadere beschouwing beschikt deze groep van minder dan 1% van de wereldbevolking over meer dan de helft van alle bezittingen op Aarde. Dat is ook vandaag van beslissend belang op de levens van miljarden mensen.

De eeuwenoude privilegiëring van joden lijkt in de moderne maatschappij niet meer te bestaan, maar dat is valse schijn. Ze is in de open vorm weliswaar niet meer nodig, want joden en hun handlangers bezitten alles al. Toch is ze er meer dan ooit in talloze andere vormen en doordat zij – in tegenstelling tot vroeger – nu *onzichtbaar* zijn (zij leven niet meer apart, veranderden hun namen, maken hun benoemen tot "antisemitisme" – hebben hun machinaties geen beperkingen meer. De moderne privileges zijn:

- Zij zijn gevrijwaard van kritiek, want "Holocaustoverlevenden".
- Hen worden miljardenbetalingen geschonken voor (aan hun kant niet bestaande) *"Wiedergutmachung".* Nooit kreeg enig volk in de geschiedenis dergelijke vergoedingen.
- Hun racistische schurkenstaat Israël wordt erkend, getolereerd en politiek en financieel bevoordeeld als geen ander land in de Wereld.
- De duivelse en laaghartige mensenrechtenschendingen tegen Palestijnse burgers worden alom verzwegen en vergoelijkt met een vals soort "pariteit".
- Zo ook met de Talmoed: als dit alles in het programma van een politieke partij stond, zou de Wereld (terecht) op de achterste benen staan.

Daarnaast zijn er tal van andere privileges voor joden in deze tijd:

- Zij regeren achter de schermen door coöptatie en zijn daardoor in vele sectoren meer dan oververtegenwoordigd:
- Zij beheersen de wereld van banksters, beurzen, goud-, diamanten- en grondstoffenhandel, multinationals, massamedia, advocatuur, kunsthandel, politiek, enz. Niet-joden spelen daarin nauwelijks een rol anders dan ondergeschikt middels omkoping en/of Vrijmetselarij, etc.
- Als u er zeker van wilt zijn dat u op een Amerikaanse Universiteit wordt ingeschreven, kunt u maar beter aangeven "joods" te zijn.
- Zij bepalen niet alleen wie tot president van de VS wordt gekozen, maar ook wat deze, eenmaal "gekozen", moet doen en niet doen.
- Etc., etc., etc.

Niettemin houden zij het beeld levend dat joden een "arm", "vreedzaam", "gelovig", "bedreigd" en een zielig "slachtoffervolk" zijn. *Een Gotspe!*

Nee, dit was **niet** tegen de moorddadige pogroms op miljoenen Christenen in de Joods-bolsjewistische Sovjet-Unie!

NOTEN

[1] Josephus, Flavius. "Ant." xiv. 10, § 2). http://www.jewishencyclopedia.com/articles/3886-caesar-caius-julius